

بسم الله الرحمن الرحيم

له سيكولرېزم سره د اسلام مخامخېدل

(ژباړه)

اسلام له نورو دينونو، عقايدو او افكارو سره د مبارزې په حال كې نه دی. ځكه مبارزه په هغه حالت كې كېږي، چې دواړه اړخونه سره هموزن وي، يا هم لږ تر لږه مقابل جانب يې د ځواك له پلوه يو څه ورته نيږدې وي. مثلاً په يوه لوبغالي كې د يوه ماشوم او يوه قوي ورزشكار يا حرفه يې بوكس وهونكي له يو بل سره مبارزه عاقلانه كار نه دی. نو اسلام له ټولو هغو دينونو، عقايدو او افكارو سره د مبارزې په حال كې نه دی، چې بشر جوړ كړي او هېڅ پروا يې هم نه كوي. يوازې اسلام پر ټولو دينونو او عقايدو شاهدي وركوي. الله سبحانه وتعالی فرمايي:

﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ (توبه: 33)

ژباړه: تر څو هغه پر نورو ټولو دينونو بريالی او غوره وگرځوي؛ كه مشركانو ته خوند هم نه وركوي.

پرمختگونه، طرحې، بې ځايه او باطلې خبرې، دين، عقیده او ټول هغه قوانين چې د كفارو له خوا جوړ شوي، له اسلام سره د تشبه وړ نه دي، نو ورسره سيالي كول خو يې ناممکنه خبره ده. يوازې زموږ عدالت د شرق او غرب له ټولو جوړو شوو اصولو غوره دی. دغه راز موږ ته پکار ده، چې د دا ډول نادانانو خولې وړپټې كړو، څو يې ناداني بيرون ته سرايت ونه كړي.

د دغې مقالې لامل او انگېزه، د فرانسې د كم عقله شخص او ښكېلاکگر دولت حاکم ماکرون برید دی؛ چې قوانينو ده اجازه وركړې، څو خپل قوانين او اصولو له اسلام سره سيال كړي. الله سبحانه وتعالی فرمايي:

﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيْرًا﴾ (فرقان: 55)

ژباړه: كافر همپشه د خپل پروردگار پر وړاندې د شيطان ملگري دی.

په قرانكريم كې د كفري طرحو د څېړنو له مخې په واضح توگه ښكاري، چې الله سبحانه وتعالی دغه ډول طرحو ته هېڅ ارزښت نه دی وركړی. دغه راز نه علمي ارزښت لري، چې د وخت وركولو مستحق دې واوسي. دغه ډول سپين سترگی او خواری د كتلو نه دي. عاقل او هونبیار كسان دا نه مني، چې د الله سبحانه وتعالی خبرې د هغو كسانو له خبرو سره په يوه ردیف كې راولي، چې د خير او شر بېل بېل خدايان يې درلودل. الله سبحانه وتعالی فرمايي:

﴿إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (مؤمنون: 91)

ترجمه: که داسې نه وای، نو هر پیدا کوونکي به یې خپل عبادت کوونکي ځان ته رابلل او یو له بل څخه به یې ځانونه بهتر بلل، مگر الله سبحانه و تعالی له دغو شرکي صفاتو څخه پاک او منزه دی.

دغه راز هغه کسان چې الله تعالی ته د پلارتوب خطاب کوي، دغه ډول بې اساسه خبرې یې نه دي درولي او الله سبحانه و تعالی د دغو خبرو د رد په اړه فرمایي:

﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَهَوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (انبیاء: 17)

ترجمه: که مو غوښتي وای چې سات تیری مو کړي وای، نو د خپل ځان مطابق څیز به مو انتخاب کړي وای، مگر هېڅکله موږ داسې کار نکوو.

دغه راز د هغو کسانو د ظالمانه خبرو د رد لپاره چې ویل به یې؛ ملایکې د الله تعالی لورگانې دي. الله سبحانه و تعالی فرمایي:

﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾ (نجم: 22)

ژباړه: هغه وخت دا وېش ناعادلانه دی.

همدارنگه د هغو کسانو د خبرو د رد په اړه چې د مسیح علیه السلام په اړه به یې کولې، الله تعالی فرمایي:

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ (نساء: 157)

ژباړه: هغه کسان چې د مرگ په اړه یې یوله بل سره اختلاف وکړ، په دې اړه په شک کې دي. دوی یوازې د گومان او وهم پیروي کوي؛ په اړه یې هېڅ نه پوهېږي او په قطعي ډول چې هغه یې نه دي وژلي.

قرانکریم د کم عقلاوو د مریضو افکارو د رد لپاره ځانگړې طریقه لري او دغه مریض افکار یوازې د هغو کسانو لخوا خپرېږي، چې فاسد عقل لري او لېونیان دي او یا یې هغه کسان خپروي، چې د خپلو خبرو لپاره کمزوری دلیل هم نه لري.

په رښتیا چې له کفارو سره د اسلامي امت مبارزه د مطلق حق لپاره ده، چې لېږدونکی یې امت دی او مصدر یې الله سبحانه و تعالی دی؛ هغه مبارزه چې عقل ته قناعت ورکوي او له سلیم فطرت سره سمون لري. راتلونکی

دولت به (که الله تعالی غوښتي و) په دغه ډول بې اساسه خبرو ډېر وخت ضايع نه کړي. يعنې تاسو به د دغه ډول خبرو وخت ورنه کړئ، تاسو به يې خوله ورپټه کړئ، چې په هونښ راشي او يا به هم له خپلو خبرو پښېمانه شي. هغه څه چې ما کرون، د هغوی سيکولاريستي افکار او د مسلمانانو په اړه يې چې کومې رسامۍ کړي، د دوی په عقیده کې نشته.

دا برخه د قرانکريم په هغې مکالمې سره پای ته رسو، چې موسی عليه السلام له فرعون سره درلوده، چې هغه ته يې د صحيح عقیدې په اړه توضيحات ورکول. دا چې موسی عليه السلام د الله تعالی له طرفه رالېږل شوی او وروسته د فرعون له طرفه چې هامان ته يې وويل:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرِّحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ 36 سَبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾ (غافر: 36-37)

ژباړه: فرعون وويل: اي هامانه! داسې برج راته جوړ کړه، څو د اسمان دروازو ته ورورسېږم، د اسمان دروازو ته ولاړ شم او د موسی له خدای سره وگورم، که څه هم موسی درغجن بولم.

نو دې پایلې ته رسېږو، چې فرعون د ذهني حماقت په دليل، د مقدمات له تيارولو پرته پایله غوښتله.

﴿وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَاذِبًا...﴾ (غافر: 37)

ژباړه: که څه هم موسی درغجن بولم...

فرعون د بې کچې لوده گۍ له کبله د دې ادعا وکړه، چې خدای ناقص دی او دغه ادعا د سليم عقل پر وړاندې دليل کېدای نشي. ولې فرعون له هامان څخه وغوښتل چې لوړ برج جوړ کړي، څو د خدای په حقيقت پوه شي؟ ولې پورته ځي، ولې ځمکه نه ژوروي، په داسې حال کې چې دا ښه ده ترې؟

کفر يوه ذهني ناروغي ده، چې د ارواپوهنې مرکزونو ته اړتيا لري او موږ د مسلمانانو په توگه داسې کومه عقیده او فکر نه وینو چې له موږ سره مبارزه وکړي. ځکه زموږ دين د نورو ټولو دينونو او عقیدو شاهد دی او هېڅ نقص پکې نشته، خو چې دولت وي او پلې يې کړي. هغه دولت چې پر ځمکه رڼا او د خلکو په منځ کې عدالت او خیر خپروي او دا هماغه د اسلامي خلافت دولت دی. دغه دولت به ضرور کفارو ته په ډاگه کېږي او خلک به له خپلو کورنيو او ملگرو سره اسلام لېږدوي. دغه راز د اسلام په لېږدولو کې يوازې د ابن سرين او موسی بن نصير مثالونه نه دي. که کفار لږ عقل هم ولري، بايد پوه شي چې څواک به يې فتح او د اسلام او مسلمانانو په لاس کې لوېږي.

ليکوال: خالد الاشقر (ابوالمعتز بالله)

ژباړن: حبيب الله حبيب